

verwanten plachten aan te duiden, om de Lutherschen des te meer tegen hen in te nemen. Zelfen hebben de Calvinisten zich er wel voor gewacht, ook maar eenigszins op te treden alsof zij eene kerkelijke partij waren. Juist met hunne beginselen was dat onvereinigbaar; daar dienvolgens de kerk van Christus de ééne, heilige, katholieke kerk is, die dus in haar zichtbaar optreden zich niet naar een mensch kan noemen, en die door den naam van »Gereformeerd" juist te kennen geeft, dat zij geene secte is, maar zich »zuiver" openbaren wil, en dus niet anders dan als kerk van Christus.

Hierdoor wordt echter niet uitgesloten, dat het woord »Calvinisme" op ieder ander gebied goeden dienst kan doen; gelijk het dan ook terecht sedert lang algemeen in gebruik is gekomen. Voor den »diepen, veelomvattenden zin", waarin het dan is op te vatten, kan hier verwezen worden naar de »Zes Stone-lezingen", door Prof. A. Kuyper in October 1898 te Princeton (in Noord-Amerika) gehouden, en onlangs uitgegeven, in het Engelsch onder den titel: *Calvinism*, en in het Hollandsch onder den titel: *Het Calvinisme*.
